

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Fkf.II.41/2025/16. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2025. október 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2025. március 13. napján kihirdetett 17.Fk.216/2024/20. számú ítéletét *megváltoztatja*.

Terhelt1 I. r. vádlott terhére megállapított cselekmények

társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont) és

társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat);

Terhelt2 II. r. vádlott terhére megállapított cselekmények

társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés);

Terhelt3 III. r. vádlott terhére megállapított cselekmények

társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat) és

társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont) minősülnek.

Terhelt4 IV. r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény jogszabályi hivatkozása helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulat, (5) bekezdés a) pont, *Terhelt5 V. r. vádlott esetében* a jogszabályi hivatkozás Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, Btk. 178. § (1) bekezdés 1. fordulat.

A bíróság Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében a halmazati büntetésre történő utalást mellőzi, a vagyoneklobzást 9.741.500 (kilencmillió-hétszáznegyvenegyezer-ötszáz) forint erejéig, valamint a tőle lefoglalt 351.000 (háromszázötvenegyezer) forintra és 5 (öt) fontra rendeli el.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből Terhelt2 II. r. vádlott 1.699.732 (egymillió-hatszázkilencvenkilencezer-hétszázharminckettő) forintot, Terhelt3 III. r. vádlott 219.607 (kettőszáztizenkilencezer-hatszázhat) forintot köteles megfizetni.

Egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 42.544,- (negyvenkettőezer-ötszáznegyvennégy) forint bűnügyi költségből Terhelt3 III. r. vádlott 20.681,- (húszezer-hatszáznyolcvanegy) forint, Terhelt5 V. r. vádlott 21.863,- (huszonegyezer-nyolcszázhatvanhárom) forint megfizetésére köteles.

I n d o k o l á s

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2025. február 3. és március 13. napján megtartott előkészítő ülés alapján az utóbbi napon kihirdetett 17.Fkf.216/2024/20. számú ítéletével 6 terhelt büntetőjogi felelősségéről rendelkezett. Terhelt6 VI. r. vádlott vonatkozásában az ítélet a kihirdetésekor jogerőre emelkedett, ekként a másodfokú felülbírálat Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottakat érinti.

[2] A törvényszék *Terhelt1 I. r. vádlott* bűnösségét társtettesként, bünszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont), társtettesként, bünszövetségben új pszichoaktív anyaggal elkövetett kereskedelem büntetében (Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont), társtettesként, új pszichoaktív anyaggal elkövetett kereskedelem büntetében (Btk. 184. § (1) bekezdés) és társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés) állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 6 év 6 hónap fegyház fokozatú szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 6 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy I. r. vádlott a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett I. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és 12.086.000 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el vele szemben.

[3] *Terhelt2 II. r. vádlottat* bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés és (3) bekezdés) és új pszichoaktív anyaggal elkövetett kereskedelem büntetében (Btk. 184. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont). Ezért halmazati büntetésül 3 év fiatakorúak börtöne fokozatú szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy II. r. vádlott a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, továbbá 9.435.495 Ft összegben, illetve a tőle lefoglalt 351.005 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el vele szemben.

[4] *Terhelt3 III. r. vádlott* bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés), társtettesként, bünszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont), valamint társtettesként, bünszövetségben új pszichoaktív anyaggal elkövetett kereskedelem büntetében (Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont) állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 3 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy III. r. vádlott a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról.

[5] A törvényszék *Terhelt4 IV. r. vádlottat* társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem vétsége (Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont) miatt 300 napi tétel – napi tételenként 1.000 Ft, összesen 300.000 Ft – pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is.

[6] *Terhelt5 V. r. vádlott* bűnösségét kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés) és kábítószer birtoklásának büntetében (Btk. 178. § (1) bekezdés) állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy III. r. vádlott a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék V. r. vádlottal szemben 120.000 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el.

[7] Rendelkezett továbbá a nyomozás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, valamint az eljárás során felmerült bűnügyi költség vádlottak által külön-külön történő viseléséről.

[8] Az elsőfokú döntéssel szemben a vádlottak és védőik enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[9] *Terhelt1 I. r. vádlott védője* fellebbezése írásbeli indokolásában az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. A törvényszék védencét érintő döntése részletes bemutatását követően általánosságban foglalkozott a büntetés kiszabásának az elveivel, utalva a Kúria Büntető Kollégiuma Joggyakorlat-elemző Csoportjának összefoglalóira. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés tartamát a bünteteskiszabási tényezőket, azok súlyát, a büntetési elveket, a tetтарыonyosság, a fokozatosság és az ítélet belső arányossága követelményeit szem előtt tartva határozta meg, ugyanakkor álláspontja szerint a bíróság az alanyi bűnösségi körülményekkel és az egyéniesítéssel rendkívül módon adós maradt, és védenca beismerő vallomása nem nyert megfelelő értékelést. Annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság automatikusan hivatkozik a beismerő vallomásra, azonban nem utal a beismerés nyomatékára és az ügyben értékelt súlyára, illetve, hogy az a bűnösségre is kiterjedő, feltáró jellegű volt-e. A védő szerint, ha a beismeréshez megbánás is társul, a védenca őszinte megbánása külön enyhítő körülményként értékelhető. Kiemelte azt is, hogy ha az elkövető felhagy a törvényellenes tevékenységgel és

olyan információt szolgáltat a hatóságok számára, mely segíti a többi elkövető azonosítását, akkor a büntetés enyhítésének van helye.

[10] A védő kitekintett az irányadó EU-s jogszabályokra, kiemelten a kábítószer-kereskedelemre és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályokra, rámutatott a kábítószer-kereskedelem elleni uniós küzdelem alapköveire, így a fokozott biztonságra, az emberek egészségének védelmére, a megelőzésére, kezelésére és ellátására. A kábítószer nemzetközi megítélését és a magyar drogpolitikát bemutatva azt is kiemelte a védő, hogy bár a nemzetközi trendek egy része enyhítésre törekszik, a magyar út inkább a megelőzésben és a kereskedelem teljes felszámolásában látja a megoldást. Az elsőfokú ítélet ezen tendenciának megfelelően a megtorló jellegű szigorú, büntetőpolitika alkalmazása mellett tette le voksát, habár a védenca a szociális és egészségügyi problémát megoldva tiszta a drogoktól, az indokoltnál súlyosabb szabadságvesztés vár rá végrehajtásra.

[11] Mindezek alapján a védő - az alanyi bűnösségi körülmények között az I. r. vádlott beismerése és a megbánása megfelelő értékelését és nagyobb fokú egyéniesítést kérve - a kiszabott büntetés jelentős mértékű enyhítését indítványozta.

[12] *Terhelt2 II. r. vádlott védője* fellebbezése írásbeli indokolásában az elsőfokú perbeszédében előadott indokolását fenntartva kiemelte, hogy a kiszabott büntetés a fiatalkorúakra vonatkozó büntetéskiszabási elvekre is figyelemmel jelentősen eltúlzó, ezért az ítélet megváltoztatását és a kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Védenca az eljárás alatt felnőtté vált, rendezett családi körülmények között él és dolgozik, ezért álláspontja szerint nem indokolt olyan tartamú szabadságvesztést kiszabni, melynek eredményeként védencének vissza kellene térnie a büntetés-végrehajtási intézetbe.

[13] *Terhelt3 III. r. vádlott védője* az elsőfokú ítéletet védenca vonatkozásában cselekvőségéhez képest súlyosnak, és társaihoz viszonyítva rendkívül aránytalannak tartotta a fellebbezése írásbeli indokolásában. Indokolásul előadta, hogy büntetlen előéletű védenca magánéleti válság okán került a tokodaltárói házba, ahol „csicska” volt, tevékenységéért szálláslehetőséget kapott. Rámutatott III. r. vádlottnak a nyomozó hatósággal kapcsolatos együttműködésére és a tényállás feltárásában betöltött jelentős szerepére, illetve arra, hogy anyagi előnye a cselekményből nem származott. A védő kitért *Terhelt3 III. r. vádlott* életében bekövetkező kedvező változásokra, ezért álláspontja szerint további szabadságelvonás kontraproduktív lenne, megtörné a III. r. vádlott egészséges társadalmi beilleszkedését, nem felelne meg sem a speciális, sem a generális prevenció elvének. Mindezek alapján indítványozta a büntetés mértékét olyan mértékben enyhíteni, hogy további szabadságelvonásra ne kerüljön sor.

[14] *Terhelt4 IV. r. vádlott védője* a kiszabott büntetés enyhítéséért bejelentett fellebbezését fenntartva annak írásbeli indokolásában a Kúria 56. számú BK véleménye alapján rámutatott arra, hogy IV. r. vádlott konkrét elkövetési magatartásához viszonyítva a kábítószerrel kapcsolatos cselekmények elszaporodottsága önmagában nem eredményezhetné az adott súlyosító körülmény túlsúlyát az enyhítő körülmények ellenében. Az ügy iratai szerint nem merült fel a védenca esetében a rendszeres elkövetésre törekvés, kifejezetten alkalomszerű elkövetést róttak terhére. Kifogásolta, hogy nem került értékelésre a IV. r. vádlott esetében a büntetéskiszabásnál jelentőséggel bíró személyi körülmény, ezért kérte az

enyhítő körülmények között értékelni a IV. r. vádlott várandósságát. Mindezek alapján a védő szerint a büntetési célok érvényesítése érdekében a védecével szemben intézkedés alkalmazása is elegendő az elkövetési körülményekre figyelemmel, ezért az elsőfokú döntés megváltoztatásával pénzbüntetés helyett próbára bocsátás alkalmazását indítványozta.

[15] *Terhelt5 V. r. vádlott védője* a fellebbezése írásbeli indokolásában hangsúlyozta, hogy védenca rendezett környezetben él, fix munkahellyel és barátnővel rendelkezik, családalapítási tervei vannak, ezért hosszabb tartamú szabadságvesztés károsan hatna az életében bekövetkezett minőségi változásra. Erre figyelemmel továbbra is az elsőfokú ítélet megváltoztatását és enyhébb büntetéskiszabását indítványozta.

[16] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.88/2025/1-I. számú átiratában az enyhítést célzó védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Megállapította, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott (583. § (3) bekezdés a) pont, Be. 590.§ (3)-(4), (7) és (9) bekezdések). A törvényszék eljárási hiba nélkül a vádlottak beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdése szerinti törvényi feltételek teljesülése mellett fogadta el. A tényállásban észlelt számítási hibákra és a helyes számítási adatokra rámutatva kérte az ítélet korrigálását, valamint III. r. vádlott esetében a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pont, V. r. vádlott esetében a (2) bekezdés c) pont megjelölésével indítványozta kiegészíteni a jogi indokolást.

[17] A fellebbviteli főügyészség szerint a vádlottak terhére rótt cselekmények minősítése törvényes, és a kiszabott büntetések lényeges enyhítésére sincs indok a bűnösségi körülmények alapján. Az eljárás során II. r. vádlottól lefoglalt összeget 351.000 forintban és 5 fontban, a vagyonekbevételek összegét 9.471.500 forintban jelölte meg, valamint a bűnügyi költség összege számításában is hibát észlelt a II. r. és III. r. vádlottak tekintetében, ezért kérte annak átirat szerinti korrigálását. Mindezek alapján az elírások kijavítását és az ajánlott korrekciók elvégzését követően az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[18] *Terhelt1 I. r. vádlott védője* a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében védenca távollétének indokát adva a fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az egyéniesítéssel szemben az általános megtorlás és a megtorló jellegű büntetéskiszabási politika a jogalkotó elvárása, ekként védenca vonatkozásában a büntetéskiszabás körében a beismerése semmilyen módon nem nyert értékelést, a felülbírált ítéletnek az az üzenete, hogy a beismerő, tényfeltáró és őszinte vallomásnak a büntetéskiszabás körében nincs súlya. Rámutatott arra is, hogy *Terhelt1 I. r. vádlott* kiszakadt a korábbi életközösségből, a mélyszegénységből, ahol drogterjesztésbe kezdett, és rapzenei karriert kezdett építeni, ahol drogellenes dalokkal próbálja a fiatal közönségét a normális élet felé terelni. Álláspontja szerint drogügyeket nem megtorló jogpolitikával és igazságszolgáltatással, hanem neveléssel, oktatással, a társadalmi problémák feltárásával lehet megoldani, ezért az alanyi körülmények helyes értékelésével a kiszabott szabadságvesztés enyhítését indítványozta.

[19] A nyilvános ülésen *Terhelt2 II. r. vádlott védője* továbbra is a kiszabott szabadságvesztés enyhítését indítványozta rámutatva arra, hogy a védenca az eljárás folyamán mindvégig együttműködő volt. Fix munkahellyel és összetartó, támogató családi háttérrel rendelkezik, bűnözői karrierjét megállította, tetteért a felelősséget vállalja. Álláspontja szerint a II. r. vádlott az átlaghoz képest hosszabb ideig volt letartóztatásban, mindezek alapján indokoltnak tartja a kiszabott szabadságvesztés mérséklését.

[20] Terhelt3 III. r. vádlott védője perbeszédében a védence életében bekövetkező kedvező változásokra mutatott rá, így arra, hogy a III. r. vádlott a bátyjával dolgozik, tisztességes megélhetéssel rendelkezik, jogkövető és példaértékű életet él, ezért nem lenne indokolt ezt a fejlődő életutat kettétörni és kontraproduktív hatást kifejteni azzal, hogy a III. r. vádlott visszamenjen a büntetés-végrehajtási intézetbe. Kiemelte, hogy a III. r. vádlott egy magánéleti válság következményeként lett „csicska”, ugyanakkor mikor őrizetbe vették, olyan önmagára és a társaira is terhelő vallomást tett, amivel rövid időn belül be tudták fejezni a büntetőeljárást, a cselekményből III. r. vádlottnak anyagi haszna nem származott. Mindezek alapján a büntetés olyan mértékű enyhítését indítványozta, hogy a védencének ne kelljen megszakítania a mostani életét a bv.intézetbe való esetleges visszakerüléssel.

[21] A nyilvános ülésen Terhelt4 IV. r. vádlott védője védence várandósságát kérte figyelembe venni, amely a munkavégzését már akadályozza, így alkalmi munkákat sem tud már a heves rosszullétei miatt a IV. r. vádlott vállalni. A védő szerint a gyermek érkezése anyagilag is megterhelő, hiszen IV. r. vádlottnak kell születendő gyermekének a körülményeit megteremtenie. Enyhítő körülmények körében kiemelte az elkövetés körülményeit, az időmúlást, az alkalmoszerű elkövetést, az átadott kábítószer csekély voltát, a védence fiatal felnőttkorát és büntetlen előéletét, melyek álláspontja szerint alapot adhatnak intézkedés alkalmazására. Mindezek alapján a IV. r. vádlott egyéni körülményeire és az elkövetés körülményeire figyelemmel elsődlegesen próbára bocsátás alkalmazását, másodlagosan a pénzbüntetés mértékének enyhítését indítványozta a részletfizetés lehetőségének biztosítása mellett.

[22] Terhelt5 V. r. vádlott védője a perbeszédében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kiszabott szabadságvesztés büntetés jelentős enyhítését kérte továbbra is. Álláspontja szerint a védence terhére rótt cselekményre, az elkövetési körülményekre és a személyes körülményei alapján egy felfüggesztett szabadságvesztés büntetés is eléri a büntetési célokat, az V. r. vádlott jelenleg igyekszik beilleszkedni a társadalomba, ezt a tendenciát egy letöltendő szabadságvesztés felborítaná, mely ellentétes lenne a büntetéskiszabás céljával is.

[23] A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az átiratában foglaltakat fenntartotta, majd a büntető törvénykönyv új pszichoaktív anyagra vonatkozó rendelkezéseinek az időközben bekövetkező változásaira hívta fel a figyelmet. Álláspontja szerint a II. r. vádlott vonatkozásában alkalmazható az elbíráláskori Btk., mivel eltűnik a halmazatra okot adó új pszichoaktív anyagra elkövetett bűncselekmény, annak hatóanyaga bekerül a kábítószerrel összefüggő bűncselekménybe minőségváltozás nélkül.

[24] Rámutatott arra is, hogy – a IV. r. vádlott kivételével – a vádlottak többször, szándékosan, viszonylag hosszú időn keresztül folytatták tevékenységüket. A lebukásuktól kezdődően a hatóságok minden tekintetben időszerűen jártak el, ezért az időmúlás jelentős enyhítésre nem adhat okot. A vádlottak terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele önmagában is magas, az ügyészség a mértékes indítványát az ügy összes jellemzőjét és az enyhítésre okot adó körülményeket figyelembe véve terjesztette elő. Mindezek alapján a II. r. vádlott kivételével az elkövetéskori Btk. alkalmazásával és az átiratban írtak szerinti korrigálásával az elsőfokú döntés helybenhagyását indítványozta, míg II. r. vádlott esetében

kérte a cselekményeket egységként kezelni az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó szabályok változása okán.

[25] Az utolsó szó jogán Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak az életükben bekövetkező kedvező változásokra mutattak rá, és őszinte megbánásuknak adtak hangot.

[26] Minthogy a bejelentett fellebbezések kizárólag a kiszabott büntetések (azok mértéke) ellen irányultak, vagyis a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjának rendelkezésén alapultak, a Be. 590. § (3) bekezdése rendelkezésének értelmében az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül (korlátozott felülbírálat).

[27] Ennek keretében megvizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdésében foglaltakat, amelynek során megállapította, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, ennek során a Be. 607.§ (1), 608.§ (1), illetőleg 609.§ (1) bekezdéseiben részletezett, a hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát nem vétett, okszerűen foglalt állást a fellebbezéssel érintett terheltek büntetőjogi felelőssége tárgyában is.

[28] A fellebbezések jogalapjára (tartalmára) figyelemmel a Be. 591. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a megalapozottsága nem volt vizsgálható, ennél fogva az általa megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt [Be. 591. § (1) bekezdés]. Ennek alapulvételével végezte el a törvényszék a Be. 590. § (5) bekezdésének b), c) és d) pontján alapuló további vizsgálatot, amelynek eredményeképpen megállapította azt is: a tényállásban rögzítettek figyelembevételével az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

[29] Az ítéltábla megítélése szerint, ha a másodfokú bíróság a korlátozott felülbírálat [Be. 583. § (3) bek. a) pont, Be. 590. § (3) bek.] folytán a tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez nem akadályozza annak, hogy a másodfokú bíróság a tényállás esetleges elírásait, vagy számítási hibáit kijavítás útján [Be. 453. § (1) és (6) bek.] korrigálja; ám ez a korrekció nem jelentheti az elsőfokú határozat érdemi változtatását.

[30] Ennek körében észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet [49] és [64] bekezdéseiben foglalt megállapításból hiányzik a számmal rögzített delta-9-THC tartalmat meghatározó mértékegység, ekként 0,4775 *gramm*, illetve 0,0312 *gramm* delta-9-THC-t tartalmazott az adott bekezdésben említett marihuána, ezért ezen bekezdésekben foglaltakat a másodfokú bíróság a mértékegység kiegészítésével pontosította.

[31] Nyilvánvaló elírás folytán tévesen került rögzítésre a [71] bekezdésben a lefoglalt készpénz, mivel az helyesen 351.000 *forint és 5 font* volt. Ezen korrekcióknak azonban a bűncselekmények minősítésére nincs érdemi kihatása, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 453. § (1) és (6) bekezdésének alkalmazásával a fentiek szerint kijavította.

[32] A [104]-[107] bekezdésekből mellőzendő a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. b) pontjára történő utalás, mivel 2025. június 15. napjától már nem hatályos a rendelkezés.

[33] A fellebbviteli főügyészség által hivatkozott számítási pontatlanságokat a másodfokú bíróság megvizsgálta, és a kért korrigálás egy része tekintetében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az adatokat megfelelően tartalmazza, az ítéltábla kirívó számítási hibát nem észlelt. Az egyéb kért javításokra pedig éppen azért nincs lehetőség, mert az elsőfokú határozat érdemi változását eredményezné, melyre azonban korlátozott felülbírálat esetében nem kerülhet sor.

[34] A kormány zéró toleranciát hirdetett a kábítószer ellen, ezért célul tűzte kis a kábítószer és az illegális tudatmódosító szerek használatának, terjesztésének és népszerűsítésének teljes felszámolását. A kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2025. évi XIX. törvény a kábítószer kereskedelem, terjesztés és fogyasztás elleni hatékonyabb fellépés jogszabályi környezetét teremtette meg, többek között a rendészeti és büntetőjogi intézkedésekhez, és a kiskorúak védelméhez szükséges jogszabályok szigorításával.

[35] A Btk.-ban szereplő kábítószer-bűncselekmények részbeni újraalkotásának elsődleges célja az egyrészt a kábítószerekkel, másrészt az új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatos bűncselekmények büntetőjogi fenyegetettsége terén ez idáig fennállott különbségek megszüntetése volt. Ennek eredményeképpen tehát a kétféle körbe tartozó illegális szerekkel mint elkövetési tárgyakkal történő visszaélés a továbbiakban azonos tényállási keretek között válik elbírálnak, illetve azonos büntetési tételekkel lesz sújtható.

[36] A módosítás lényegesen átalakította a kábítószer fogalmát, amely így a Btk. 459. §-ának (1a) bekezdése szerint 2025. június 15. napjától három elemből épül fel:

- a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábítószer 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag,
- a 78/2022. (XII.28.) BM rendelet 3. mellékletében meghatározott új pszichoaktív anyag, és
- a 160. §, a 164. §, a 184. §, a 339. §, a 340. §, a 365. §, a 366. §, a 370. §, a 371. § és a 380. § alkalmazása szempontjából kábítószernek minősülő, bódult állapot előidézésére alkalmas, nem emberi fogyasztásra szánt anyag, ideértve a más szer hozzáadásával vagy szerkezete átalakításával előállított anyagokat, illetve a más tudatmódosító szereket is.

[37] Mivel a Btk. 459. §-ának (1a) pontjában meghatározott új kábítószer fogalom már magában foglalja a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 3. mellékletében meghatározott új pszichoaktív anyagot is, a 2025. június 15. napja előtt a Btk. 184.§ - 184/D. §-okban szabályozott új pszichoaktív anyaggal visszaélés tényállásait a módosítás hatályon kívül helyezte, és az elkövetési tárgy egységes voltára figyelemmel azok a továbbiakban a Btk. 176. §-179. §-ok szerint minősülnek.

[38] A Btk. 2. § alapján a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni

[39] A fentiekre figyelemmel – ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is helytállóan rámutatott – az elsőfokú döntés meghozatalát követően a vádlottak terhére rótt bűncselekmények törvényi szabályozása módosult, amely indokoltá tette annak vizsgálatát, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében az elkövetéskor, avagy az elbíráláskor hatályos büntető törvény biztosít kedvezőbb elbírálását. Ezen vizsgálat eredményeként a másodfokú bíróság megállapította, hogy I. r., II. r. és III. r. vádlottak esetében az elbíráláskori Btk. alkalmazása indokolt. Ennek okát az ítéltábla abban látta, hogy a minősítés-változás okán Terhelt2 II. r. vádlott esetében megszűnik a halmazati büntetés kiszabására okot adó bűncselekmény, míg Terhelt1 I. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak esetében a többszörös halmazat, mint büntetékiszabásnál figyelembe veendő körülmény esik ki.

[40] Az ítéltábla a vádlottak által megvalósított bűncselekmények jogi minősítésekor figyelemmel volt a Kúria Büntető Kollégiuma által 2/2023. (VII. 5.) BK véleménnyel felülvizsgált 61. BK véleményben rögzítettekre is. A bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a Btk. Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni. A bűncselekmény megnevezése mellett a rendelkező részben – a Be. 561. § (2) bekezdés c) pontjának megfelelően – a Btk. Általános Részének rendelkezésein alapuló egyes szöveges kiegészítéseket kell feltüntetni, ekként meg kell jelölni, hogy a bűncselekmény büntett vagy vétség, illetve – amennyiben az adott bűncselekmény szándékosan is elkövethető – a gondatlan alakzatot, továbbá utalni kell a többrendbeli vagy a folytatólagos elkövetésére, valamint az elkövetői és az elkövetési alakzatra. A BK vélemény 3. a) alapján a szöveges minősítés után – zárójel közé foglalva – fel kell tüntetni, hogy a bűncselekmény a Btk. Különös Része szerint hogyan minősül, azaz itt kell megjelölni azokat a rendelkezéseket, amelyek az elkövető által megvalósított törvényi tényállást (diszpozíciót) és az ennek megfelelően irányadó büntetési tételt meghatározzák. Az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. tétel, 2. tétel stb. megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni. A bünszövetségben történt elkövetésre a bűncselekmény megnevezésében szükségtelen megállapítást tenni.

[41] Mindezek előrebocsátását követően a Btk. fentiekben rögzített változása okán Terhelt1 I. r. vádlott terhére az elsőfokú bíróság által

- társtettesként, bünszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (elkövetéskori Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont) és
- társtettesként, bünszövetségben új pszichoaktív anyaggal elkövetett kereskedelem büntetteként (elkövetéskori Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont)

értékelt cselekmények egységesen *társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) és b) pont)* minősülnek;

míg a

- *társtettesként, új pszichoaktív anyaggal elkövetett kereskedelem büntetteként (elkövetéskori Btk. 184. § (1) bekezdés)* és

- *társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (elkövetéskori Btk. 176. § (1) bekezdés)*

értékelt cselekmények egységesen *társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat)* minősülnek.

[42] Terhelt2 II. r. vádlott terhére

- *kábítószer-kereskedelem büntetteként (elkövetéskori Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés)* és

- *új pszichoaktív anyaggal elkövetett kereskedelem büntetteként (elkövetéskori Btk. 184. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont) értékelt cselekmények egységesen társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés)* minősülnek.

[43] Terhelt3 III. r. vádlott terhére

- *társtettesként, bünszövetségben elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (elkövetéskori Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont), valamint*

- *társtettesként, bünszövetségben új pszichoaktív anyaggal elkövetett kereskedelem büntetteként (Btk. 184/A. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés a) pont) értékelt cselekmények egységesen társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetteként (Btk. 177. § (1) bekezdés b) pont, (2) bekezdés b) pont)* minősülnek.

[44] A III. r. vádlott terhére rótt *társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének*, valamint Terhelt4 IV. r. és Terhelt5 V. r. vádlottak terhére megállapított bűncselekmények jogszabályi hivatkozását is korrigálta a másodfokú bíróság az elkövetési magatartásnak megfelelő fordulat feltüntetésével a 61. BK véleményben rögzítetteknek megfelelően.

[45] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálata során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számbavett és megfelelően értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre. Megállapítható, hogy a törvényszék minden figyelembe vehető

tényezőt feltárt és értékelt, e körben pedig fontos hangsúlyozni, hogy a rendezett életkörülmény nem minősíthető enyhítő körülményként a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről rendelkező 56/2007. BK véleményre is figyelemmel. Terhelt1 I.r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak cselekményüket bünszövetségben követték el, mely II. r. vádlott esetében további súlyosító körülményként értékelhető. Ahogyan már az ítéltábla a fentiekben utalt rá, I. r. és III. r. vádlottak esetében a többszörös bűnhalmazatra történő utalás mellőzendő a súlyosító körülmények közül, míg II. r. vádlott esetében már nem alkalmazandók a halmazati büntetésre vonatkozó rendelkezések.

[46] Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében irányadó büntetési tételkeret 5 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztés, a Btk. 80. § (2) bekezdés szerint számítandó középérték 15 év, ahogyan arra a törvényszék is helytállóan rámutatott. Az irányadó középértéktől jelentősen elmaradó, a törvényi minimumhoz közeli tartamú 6 év 6 hónap tartamú szabadságvesztés meghatározásánál a bíróság kellően értékelte az I. r. vádlott beismerő, feltáró és együttműködő magatartását, a cselekménye tárgyi súlyához képest egyéniesített és tetterányos büntetést szabott ki, a cselekménykategórián belül inkább enyhe, mintsem eltúlzott, megtorló jellegű szankciónak értékelhető.

[47] Terhelt2 II. r. vádlott esetében a bűnhalmazat megszűnése okán a Btk. 109. § (1) bekezdésre és (3) bekezdés a) pontjára figyelemmel 1 hónaptól 15 évig terjedő szabadságvesztés az irányadó büntetési tételkeret. Az elsőfokú bíróság a feltárt enyhítő körülményeket megfelelően értékelte, a halmazati büntetés mellőzése sem indokolt további enyhítést, a súlyosító körülmények nyomatakára figyelemmel.

[48] A törvényszék Terhelt3 III. r. vádlott esetében a feltárt büntetéskiszabási körülmények alapján lehetőséget látott nemcsak a Btk. 85. § (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakasz, hanem az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására is, ekként a kiszabott büntetés további enyhítésére az ítéltábla már nem talált törvényes indokot.

[49] Kellő indokát adta a törvényszék annak is, hogy milyen okból alkalmazta IV. r. vádlott tekintetében a pénzbüntetést, és miért élt méltányosságból a kiszabott pénzbüntetés tekintetében a részletfizetés engedélyezése lehetőségével is. Nyilvánvaló, hogy a kiskorú gyermeke megszületése esetén a róla történő gondoskodás enyhítő körülményként lesz értékelendő, azonban ez jövőbeni esemény, a várandósság ténye jelenleg nem bír nyomattal. Az elsőfokú bíróság a IV. r. vádlott kedvezőnek nem mondható jövedelmi viszonyait már kellően értékelte akkor, amikor az egy napi tétel összegét a törvényi minimumban állapította meg, és a kiszabott pénzbüntetés tekintetében pedig közel egy éves részletfizetést biztosított, ekként a IV. r. vádlott terhére rótt cselekmény jellegére figyelemmel a védő intézkedés alkalmazását vagy a kiszabott büntetés további enyhítését célzó indítványát a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

[50] Terhelt5 V. r. vádlott esetében az irányadó 7 éves középértékhez képest lényegesen rövidebb tartamban került megállapításra a szabadságvesztés tartama, melyhez az elsőfokú bíróság a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjában biztosított enyhítéssel élt. A büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel V. r. vádlott esetében sincs törvényes indok az alkalmazott büntetés további enyhítésére.

[51] A büntetési célok elérése érdekében a Btk. 80. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott büntetési elvek szem előtt tartása mellett az elsőfokon eljáró bíróság a cselekmények tárgyi súlyához és az elkövetők társadalomra veszélyességéhez megfelelően igazítva állapította meg a terheltekkel szemben meghatározott joghátrányokat, mindenben helytállóan alkalmazta a büntetések mértékének megállapításakor a tettarányosság, a fokozatosság, a belső arányosság, továbbá az általános megelőzés és a kellő egyéniesítés elvét és követelményrendszerét. Figyelemmel kell lenni arra és a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az I. r., II. r., III. r és V. r. vádlottak hosszabb időszakon keresztül, különböző elkövetési magatartásokat kifejtve valósították meg a terhükre rótt cselekményt, nemcsak adták-vették, hanem maguk természetették is a kábítószerrel, az I. r., II. r. és III. r. vádlottak az elkövetési időszakon belül többféle kábítószerrel kereskedtek, mely fokozottabb társadalomra veszélyességüket igazolja.

[52] Bízva abban, hogy a vádlottak életkörülményeiben bekövetkező kedvező változások továbbra is fennmaradnak, az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány kellő visszatartó erővel bírhat, hogy a vádlottak esetében a speciális prevenció szerepét betöltse.

[53] Az ítéltábla szerint az elsőfokú bíróság által megállapított joghátrányok valamennyi fellebbezéssel érintett vádlott esetében megfelelően igazodnak a cselekmények tárgyi súlyához, társadalomra veszélyességükhöz és alkalmas a generális és speciális prevenciós célok megvalósításához is.

[54] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, melyekről az ítéltábla megállapította, hogy a II. r. vádlott tekintetében a vagyonekbevétele alá eső összeg, valamint az általa és a III. r. vádlott által fizetendő büntetőjogi költség összege korrekcióra szorult számítási hiba folytán, ahogyan arra a fellebbezési főügyészség is rámutatott átiratában.

[55] Terhelt2 II. r. vádlott a kábítószer-értékesítéséből az 1.a/ tényállás alapján 9.183.000 forintra [23], míg az 1.f./ tényállásban rögzítettek szerint 2022. áprilisa előtt 558.500 forintra [63] tett szert, azaz összesen 9.741.500 forinttal gazdagodott, ezért ezen összeg erejéig indokolt a vagyonekbevétele alkalmazása vele szemben. A II. r. vádlottól helyesen 351.000 forint és 5 font került lefoglalásra, ezért ennek megfelelően korrigálta a másodfokú bíróság a vagyonekbevétele vonatkozó rendelkezést. A fellebbezési főügyészségi átirattal egyezően az ítéltábla számítási hibát észlelt, ezért a rendelkező rész szerint pontosította a II. r. és III. r. vádlottak által fizetendő büntetőjogi költség összegét is.

[56] Az elsőfokú bíróság által alkalmazott egyéb jogszabályok annyiban pontosítandók, hogy helyesen a Btk. 72. § **(1) bekezdés c) és d) pont**, valamint a Btk. 459. § **(1) bekezdés 2. pont** alkalmazásával járt el, továbbá az alkalmazandó jogszabályok kiegészítendő I. r., II. r. és III. r. vádlottak esetében a Btk. 459. § (1a) bekezdése felhívásával.

[57] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla az előterjesztett fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülés keretében elbírálván a bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a minősítés körében, a vagyonekbevétele és a büntetőjogi költség

viselésére vonatkozó rendelkezések tekintetében megváltoztatta, egyebekben a törvényszék elsőfokú ítéletének rendelkezéseit – amelyek törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdésében foglaltak szerint helybenhagyta.

[58] Az ítéltábla a Btk. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, és a Be. 574. § (1) és (4) bekezdések alapján rendelkezett annak III. r. és V. r. vádlottak általi viselése tárgyában is.

Győr, 2025. október 2.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.

Dr. Papp Krisztina s.k.

Dr. Németh Balázs s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2025. március 13. napján kihirdetett, 17.Fk.216/2024/20. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. október 2.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.

a tanács elnöke